

teprve z jejího porušení a zakládá se proto na skutečnosti, která následovala teprve po smlouvě. Řádné rozhodnutí o žalobním nároku bylo tedy možné.

Čís. 3946.

Výkazy o nedoplatcích úrazové pojišťovny dělnické jsou exekucním titulem podle Šu 1 čís. 13 ex. ř., jsou-li opatřeny doložkou politického úřadu o vykonatelnosti.

(Rozh. ze dne 4. června 1924, R II 190/24.)

Soud první stolice povolil exekuci na základě výkazů o nedoplatcích úrazové pojišťovny dělnické, rekursní soud exekucní návrh zamítl. **Důvody:** Výkazy o nedoplatcích obsahují pouze potvrzení zemské politické správy o jejich vykonatelnosti, nezávislé od právní moci předpisu. Podle článku III. uvozovacího zákona k ex. ř., Šu 1 čís. 12 a Šu 54 ex. ř. nestačí však toto potvrzení k povolení soudní exekuce, neboť dle Šu 26 zákona ze dne 28. prosince 1887, čís. 1 ř. zák. na rok 1888, lze nedoplatky úrazové vymáhati zpravidla cestou správní, výkaz stanoví závaznost povinného z předpisu Šu 825 obč. zák. o spoluvlastnictví, tedy nikoliv přímý závazek povinného a je proto zapotřebí výslovného potvrzení, že výkaz nabyl také právní moci, čehož však v tomto případě není.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nejvyšší soud rozhodl v obdobném případě usnesením ze dne 24. ledna 1922, č. j. R I 10/22, otištěném ve sb. n. s. pod čís. 1435, ve smyslu judikátu nejvyššího soudu vídeňského čís. 251, a trvá na názoru jím projeveném i v této exekucní věci, v níž jde o výkaz nedoplatků úrazové pojišťovny dělnické, kdežto v onom případě šlo o výkaz nedoplatku společenstevní nemocenské pokladny. Avšak co do vykonatelnosti výkazu o nedoplatcích není rozdíl mezi oněmi ústavami, jak je patrné již z judikátu čís. 251, zejména však z předchozího judikátu čís. 141, v němž oba jmenované ústavy jsou výslovně uvedeny, ježto jde vždy o příspěvky k veřejnoprávnímu pojištění. Je proto výkazy ty posuzovati co do vykonatelnosti stejně. Dovolací soud poukazuje strany na uvedeně své rozhodnutí, nepokládá za nutno důvody jeho znova uváděti.

Čís. 3947.

Byl-li nezletilec ve sporu zastoupen pouze zákonným zástupcem, nastává jeho úmrtím přerušeni sporu a není zákonný zástupce nadále oprávněn ve sporu pokračovati. Na soudu jest, by postupoval podle Šu 155 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 5. června 1924, R I 324/24.)